

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010202
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320010202.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného O. Y., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 23. novembra 2021 o odvolaní obžalovaného O. Y. proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/76/2020 zo dňa 14.12.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/76/2020 zo dňa 14.12.2020 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. s a v e c v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/76/2020 zo dňa 14.12.2020 bol obžalovaný O. Y. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v čase okolo XX.XX h dňa XX.XX.XXXX prišiel na návštevu ku L. W. do chaty s popisným číslom XXX evidovanej na LV č. XXXX v lokalite zvanej R., k. ú. obce Y. K., ktorej majiteľom je P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K., L. č. XXX/XX a užívateľom je L. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K. - M., B. č. XXXX/ X s tým, že si chcel s L. W. vypiť alkohol, avšak po tom ako L. W. odmietol s ním piť pivo, tak ho udrel X,XX takmer plnou plastovou fľašou piva po tvári a následne ho dvakrát kopol do hlavy, do oblasti tváre, pričom po opakovaných výzvach L. W., aby z chaty okamžite odišiel, tento v chate neoprávnene zotrval ešte približne X hodinu, čím uvedeným konaním spôsobil L. W. ťažké zranenie, nakoľko útok smeroval na hlavu, a to viacpočetné zlomeniny tvárového skeletu, obojstranne trieštivú zlomeninu hornej čeľusti a zlomeninu spodiny očnénice vľavo, tržnú ranu dolnej pery a pomliaždenie nosa s krvácaním z nosa, ktoré si vyžiadali dobu liečenia, dobu PN a obmedzenia v obvyklom spôsobe života podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia M.. P. P. v trvaní XX týždňov.

Za to okresný súd obžalovaného O. Y. odsúdil podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 1, 2, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. h), m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere X (šesť) rokov nepodmienečne. O. XX ods. X písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

O. XXX ods. X Tr. por. obžalovanému uložil uhradiť poškodenému L. W. škodu - bolestné vo výške X XXX,XX eur.

O. tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný O. Y., ktoré dodatočne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojich obhajcov. V podanom odvolaní uviedol, že napáda rozsudok pre jeho nesprávnosť výroku o vine a výroku o treste, v zmysle ust. § 307 ods. X písm.

b) Tr. por., nakoľko nesúhlasí s uznaním za vinného zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu, nesúhlasí s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní X rokov, nesúhlasí so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a nesúhlasí s uloženou povinnosťou uhradiť poškodenému L. W. škodu - bolestné vo výške XXXX,XX eur. Od začiatku prípravného konania popiera spáchanie skutku a na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX urobil vyhlásenie podľa § XXX ods. X písm. a) Tr. poriadku, že je nevinný, a že skutok nespáchal. Takúto jeho výpoveď nemožno považovať za účelovú v snahe vyviniť sa, nakoľko v zmysle zásady prezumpcie nevinny „nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu“. Zásada prezumpcie nevinny vyžaduje, aby štát uniesol v trestnom konaní dôkazné bremeno a aby vina obžalovaného bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. V konaní nepochybne vyšlo najavo, že došlo ku zraneniu poškodeného a takýto neoprávnený zásah do jeho práv predstavuje závažnú hrozbu pre spoločnosť. Zranenie poškodeného žiadnym spôsobom nezľahčuje, avšak v tomto trestnom konaní absentuje reťaz dôkazov, ktoré by ho priamo usvedčovali zo spáchania žalovaného skutku. Okrem výpovede poškodeného (ako jediného dôkazu) sa v tomto konaní žiadnym spôsobom nepreukázalo, že by bol skutočne v čase skutku na mieste činu a dopustil sa konania voči poškodenému s úmyslom spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zák. Keďže vykonané dôkazy svedčiace v jeho prospech nezobral súd do úvahy a vyhodnotil ich ako účelové, avšak má za to, že taktiež dôkazy vykonané v prípravnom konaní a v konaní pred súdom svedčiace proti nemu sú nedostatočné a reťaz nepriamych dôkazov uvedených v obžalobe je pochybná a nedostatočná. Ďalej poukázal, že súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že verí tvrdeniu poškodeného, že sa dopustil predmetných skutkov. V tejto súvislosti poukazuje, že súd pri súdnom pojednávaní, konanom dňa XX.X.XXXX, v zápisnici pri výsluchu poškodeného L. W. uvádza, že poškodený sa pridrižava výpovede z prípravného konania, pričom však podstatné časti tejto výpovede z prípravného konania, nie sú v tejto zápisnici ani spomenuté. Následne v zápisnici je rovnako zaznamenané, že sudkyňa položila poškodenému otázku, v tom zmysle, či ho nejakým spôsobom vyzýval, aby z jeho chaty odišiel. Poškodený sa najskôr vyjadril že nie, nevyzýval ho, aby odišiel z jeho chaty, lebo ledva chodil. Následne, tú istú otázku položila poškodenému prokurátorka, že „nech ešte raz uvedie, či vravel obžalovanému, aby odišiel z jeho chaty“. Poškodený odpovedal, že áno. Z odpovedí poškodeného je zrejmé, že na jednu a tú istú otázku odpovedal dvakrát, a to rôzne. Z toho je zrejmé, ako objektívne, súd posúdil výpoveď poškodeného, keď z dvoch rôznych výpovedí, na jednu a tú istú otázku, si osvojil tú odpoveď, ktorá súdu vyhovovala, a to bez akejkoľvek ďalšej doplňujúcej otázky. V ďalšom poukázal, ak bol s poškodeným v postavení tvárou v tvár, teda oproti sebe, a mal by pritom poškodeného kopnúť údajne ľavou nohou, tak tento kop musel logicky smerovať, do pravej tvárovej oblasti poškodeného. Kladie sa tu otázka, ako potom vznikla dvojnásobná zlomenina na ľavej tvárovej časti poškodeného. Ak by aj poškodený, po prvom údajnom kopnutí, do pravej časti tváre, padol na zem, alebo na posteľ, alebo akokoľvek inak, by zmenil polohu, nevie si osobne predstaviť, v akej by musel byť polohe, aby ho útočník druhýkrát, taktiež ľavou nohou opätovne kopol, do pravej časti tváre, takto to vypovedá samotný poškodený, že bol dvakrát kopnutý do pravej časti tváre. Poukázal, že znalec MUDr. Resutík uviedol, že za svoju 20 ročnú prax sa ešte nestretol s takým poranením ako utrpel poškodený na ľavej časti tváre (2 zlomeniny), ktoré by boli spôsobené plastovou fľašou. Teda ako súd preveril, vyhodnotil pravdivosť výpovede poškodeného, keď toto nevzal do úvahy. Ďalej namieta, že v čase skutku sa nemohol nachádzať v obydľi poškodeného. Taktiež namieta trestnoprávne posúdenie (právnú kvalifikáciu) tohto skutku. Vyslovil názor, že celé trestné konanie trpí nedostatkom dôkazov na základe, ktorých by bolo možné jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázať, že spáchal skutok uvedený v obžalobe. Existujú dôvodné pochybnosti o spáchaní skutku, sú prípustné rôzne alternatívy akým spôsobom a akou osobou mohol byť skutok spáchaný. Na základe zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní nie je možné zistiť objektívnu pravdu o spáchaní skutku. Taktiež je viac ako pravdepodobné, že zranenie poškodeného mohlo vzniknúť aj jeho pádom, nakoľko v minulosti sa viac krát stalo, že v stave opitosti si spôsobil mnohé poranenia. Na záver navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o vine a výroku o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku a v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám rozsudkom, ktorým ho oslobodí, spod obžaloby v celom rozsahu, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v čas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd v posudzovanej veci rozhodol v zmysle ustanovenia § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. na neverejnom zasadnutí, pretože rozhodoval podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a bolo zrejmé, že chybu nie je možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj
b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku, ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por., súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vyššie citovanými základnými zásadami trestného konania sa súd prvého stupňa neriadil, keďže dôkazy produkované na hlavnom pojednávaní vyhodnotil izolovane a bez vzájomných súvislostí. Preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd pripomína, že vina ako aj právna kvalifikácia skutku musia vychádzať z objektívne preukázaných skutočností, pritom vina musí byť preukázaná bez rozumných pochybností.

Po preskúmaní samotného rozsudku odvolací súd konštatuje, že jeho odôvodnenie nezodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 168 Tr. por. V danom prípade nie je možné konštatovať, že „závery“ súdu prvého stupňa sú výsledkom logického hodnotenia konkrétne vykonaných dôkazov spôsobom upraveným v cit. ustanovení. Rozsudok okresného súdu odvolací súd nemôže hodnotiť ako jednoznačný, lebo skutkový stav nebol dostatočne zistený. Okresný súd taktiež nevykonával analýzu právnej kvalifikácie skutku.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa je zistiteľné, že obžalovaný O. Y. popiera spáchanie prejednávaneho skutku, pričom podľa súdu prvého stupňa zo spáchania skutku ho usvedčuje poškodený L. W. a závery znaleckého posudku M.. P. P. znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, z odvetvia chirurgia - úrazová chirurgia.

U. súd sa čiastočne stotožnil z argumentáciou obhajoby obžalovaného, pokiaľ ide o hodnotenie výpovede poškodeného.

O. ide o ublíženie na zdravý bude potrebné opätovne vypočúť poškodeného L. W., a to za prítomnosti znalca M.. P. P., k okolnostiam útoku na jeho osobu, v akej polohe sedel, keď ho mal obžalovaný dvakrát kopnúť do pravej časti tváre. G. požiadať znalca, aby sa vyjadril k výpovedi poškodeného, či okolnosti, ktoré uvádza poškodený mohli nastať spôsobom popísaným poškodeným. O. sa poškodený bude odchyľovať od svojich predchádzajúcich výpovedí z prípravného konania, bude potrebné mu ich predložiť a požiadať ho na vysvetlenie rozporov.

Ďalšou okolnosťou, ktorej na hlavnom pojednávaní nebola venovaná dostatočná pozornosť, je otázka neoprávneného zotrvania obžalovaného v obydlí poškodeného. Na hlavnom pojednávaní poškodený L. W. uviedol na otázku sudkyne, že „nevyzýval obžalovaného na opustenie domu“, až následne na navádzajúcu otázku prokurátorky, či vravel obžalovanému aby odišiel z jeho domu, uviedol „vravel“. Tento postup pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi poškodeného bol jednoznačne v rozpore s ustanovením § 264 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že okolnosti, ktoré tvoria žalovaný skutok poškodený popísal už v trestnom oznámení dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, na základe ktorého bolo O. Y. vznesené obvinenie. C. súd pripomína, že trestné oznámenie spadá procesne do kategórie „všetkého“ v zmysle § 119 ods. X [<aspi://module='Q.'&link='301/2005 Z.z.%2523119'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) Trestného poriadku, lebo za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona vrátane „oznámenia“. Trestné oznámenie preto môže byť na hlavnom pojednávaní čítané ako listinný dôkaz podľa § 269 [<aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523269'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) Trestného poriadku (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 To 2/2013) a v danom prípade aj malo byť prečítané.

Okresný súd bude ďalej povinný na hlavnom pojednávaní vykonať dôkaz oboznámením lekárskeho správ na č. I. XXX až XXX, ide totižto o dôležité dôkazy na objektívne posúdenie veci.

Ako už bolo uvedené bude povinnosťou okresného súdu opätovne na hlavnom pojednávaní vypočúť poškodeného L. W., a to podrobným zameraním sa na skutkové okolnosti a prípadne odstraňovať rozpory oproti jeho skoršej výpovedi z prípravného konania.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa rozhodol predčasne, keďže dôkazy vyhodnotil len jednostranne bez potrebnej analýzy, preto odvolací súd odvolanie obžalovaného akceptoval a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

Povinnosťou súdu prvého stupňa teda bude, aby sa dostatočne vysporiadal s dôkaznou situáciou, eventuálne vykonal aj iné dôkazy, v rozhodnutí uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného jednak k mechanizmu vzniku zranení u poškodeného, časovým úsekom možnosti prítomnosti obžalovaného v obydlí poškodeného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odvolací súd pripomína súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie musí byť náležite zdôvodnené v intenciách §168 ods. 1 Tr. por., tak po skutkovej ako aj právnej stránke.

S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za predčasné, nakoľko sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a na objasnenie skutkového stavu veci bude potrebné vykonať ďalšie dôkazy, preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm.

b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.